

PLAGIATUL

Definiție

Plagiatul se definește, conform DEX, ca fiind o “operă literară, artistică sau științifică a altcuiva, însușită (integral sau parțial) și prezentată drept creație personală”.

Plagiatul academic

Plagiatul reprezintă o formă gravă de fraudă academică. Soluția de evitare, în majoritatea cazurilor, este foarte simplă și se referă la recunoașterea autorului lucrărilor originale care au constituit baza documentarii, prin specificarea exactă a sursei, recunoscând astfel, onest, meritul autorilor lucrărilor studiate.

Plagiatul academic poate fi *involuntar*, prin utilizarea unor idei sau cuvinte, fără a preciza sursa, citarea greșită a sursei, fără intenție (graba de a realiza un material nu reprezintă o scuză), sau *voluntar*, când ideile și/sau rezultatele cercetării sau muncii altei persoane sunt însușite conștient de către plagiator.

Este important ca întreaga comunitate academică să conștientizeze elementele fundamentale de evitare a plagiatului, adică:

1. înțelegerea gravității plagiatului, inclusiv a implicațiilor de natură legală a acestei practici;
2. familiarizarea cu strategiile de evitare a plagiatului;
3. exersarea procedeelelor de evitare.

Cum se poate preveni apariția plagiatului

Pentru a preveni plagiatul este necesar să se cunoască cât mai multe lucruri referitoare la acest subiect și să se respecte o serie de **reguli simple**:

- citarea textuală a cuvintelor exprimate de altcineva se va așeza întotdeauna între ghilimele și va fi însoțită de o referință completă;
- relatarea ideii altei persoane va fi însoțită de o referință completă;
- chiar dacă un text este prelucrat și cuvintele sunt înlocuite prin sinonime, citarea sursei este obligatorie;
- dacă există dubii în privința sursei, a originii ei, chiar dacă citatul sau ideea ar fi utilă, recomandarea este de a renunța la ea;
- citatele care cuprind mai mult de câteva rânduri succesive, se trec în text cu alte caractere (se recomandă *italic*) și cu spațiere diferită, iar dacă depășesc o pagină, se utilizează anexe.

Nu constituie plagiat folosirea unor sintagme sau definiții scurte, considerate ca aparținând noțiunilor de bază din specialitatea respectivă, folosirea unor noțiuni de cultură generală sau a unor expresii consacrate, al căror autor s-a pierdut în timp.

Cadrele didactice (aflate în situația de a îndruma elaborarea de către studenți a unor referate, proiecte, comunicări științifice, lucrări de licență, disertații etc.) pot utiliza câteva modalități pentru prevenirea și identificarea plagiatului:

- Clarificarea cu studenții a cerințelor unei lucrări academice;
- Oferirea unui ghid de elaborare a lucrărilor de licență și a disertațiilor;
- Analiza directă a lucrărilor studenților, în scopul identificării plagiatului:
 - La o primă lectură a lucrărilor, vocabularul prea elevat, o frazare prețioasă, argumentarea sau exemplele specifice pot indica posibilele fraude, adică lucrările ce trebuie analizate mai detaliat;
 - Dacă lucrările au fost transmise în format electronic, prin e-mail ca fișiere atașate sau pe CD, se recomandă o verificare a proprietăților fișierelor, pentru a vedea dacă fișierul a fost creat de studentul respectiv, precum și data creării fișierului;
 - În unele cazuri, chiar textul (pe care studentul îl prezintă ca lucrare proprie) poate include indicii ale fraudei: referințe la alte lucrări *ale autorului real*, fraze ce atestă participarea autorului la activități sau evenimente inaccesibile studentului respectiv. În cazul în care „sursa de inspirație” a lucrării a fost un articol dintr-o revistă, se pot întâlni formulări sau forme impuse de editori (care nu vor putea fi explicate de studentul în cauză).
 - Pentru a identifica posibilele surse de plagiat se poate încerca prin căutări pe Web. Adesea este suficientă alegerea unei secvențe de 3-4 cuvinte din lucrarea studentului, care se inserează într-o cerere de căutare, chiar cu un motor de căutare universal, precum Google, iar rezultatul va fi indicarea sursei originale de inspirație.